Отъ 1870 г. нататъкъ отъ Цариградъ за Сливенъ е имало поща почти всѣки вторникъ, а обратно, отъ Сливенъ за Цариградъ — всѣка сѫбота (ср. „Лѣтоструй", 1873 г, стр. 42). За обикновено писмо, за разстояние отъ 100 часа, плащало се 60 пари; за разстояние отъ 100 до 200 часа — 3 гроша. Тежестьта на обикновено писмо е била най-много 3 грама. Пощенскитѣ марки (*пулъ*) сѫ били съ различни цвѣтове, а всѣки цвѣтъ си ималъ опредѣлена стойность. Така, пощенска марка съ зеленъ цвѣтъ струвала 20 пари. Препоръчаната кореспонденция се наричала *таутъ*, е имало и особена поща наричана *зуратъ*. Пощата отъ Сливенско по море е минавала презъ Бургвсъ, и по тоя начинъ разстоянието Сливенъ—Бургасъ—Цариградъ се мѣрѣло съ 66 часа По телеграфа за една дума отъ Сливенъ до Цариградъ се плащало единъ грошъ, а за 20 думи отъ Сливенъ до Бургасъ — 15 гроша.

Бележка за монетитѣ презъ робството.

Въ Турция били въ обръщение разни монети, отъ разенъ произходъ. Това се дължи главно на обстоятелството, че търговията въ Турция е била въ чужди ръце. Най-видни тукъ търговци сѫ били отначало Генуезци, Венецианци и Рагузци, а въ по-ново време — холандци, френци, английци и нѣмци.

Една отъ най-старитѣ турски монети е *акчето*, преводъ вѣроятно отъ византийското *аспро* (бѣлче). Тя е била и *основната парична единица.*

Съгласно *Montraye* (Travels through Europe, Asia and into part of Africa, London, 1737, vol.p. 154) турцитѣ презъ това врѣме нѣмали медни монети, а само златни и сребърни, *алтъна* ималъ 115 *акчета.* При оценяване на стоки, богатство и т. н. включая и държавнитѣ заплати, паритѣ се смѣтали на *кесии. Една кесия* имала 500 гроша. *Гроша*, или у турцитѣ *грушъ*, се е наричалъ още *пиастра* и *асланлъ*. Последнитѣ сѫ били бургундскитѣ crossdollars и холандскитѣ lion-dollars. Всички тия монети, на разни мѣста въ империята се наричали разно, а стойността имъ се измѣнявала постояно[1]).

Съгласно *Busching* (op. cit., vol. II, p. 115, за XVIII-я вѣкъ) *алтъна* (желтица) се е наричалъ още и *дукатъ*, и като златна монета билъ равенъ на днешни 12 зл. лева. Сребърната монета се е наричала *золата* (у Montraye е *ezelote* или флоринъ; $^1/_2$ золата била равна на tulte?).

---

[1]) Ср. Письма изъ Болгаріи. Одеса, 1854, стр. 29. Монетитѣ *асланлъ* сѫ имали образъ на *лъвъ*, а въ Египетъ се наричали abouquel. Презъ 1700 г *асланлъ* въ Критъ е вървѣла 44 пари. Ср. *Tournefort* R. Voyage into the Levant, 1700, vol. I 24; *White*, Ch. three years in Constantinople, London I, 3—4, Въ Н.-Азия вървѣла като холандска монета. Единъ старъ учитель въ Сливенъ разправялъ, че асланлъ била старо-бълг. монета.